

Dorit Myltoft (RV):

Da partiets ordfører i denne sag, fru Vibeke Peschardt, ikke kan være til stede, skal jeg oplæse følgende synspunkter:

Højresiden i salen er enig om at indføre en bæredygtighedsvurdering i fremsatte lovforslag.

For det første kan ingen være uenig i, at det er fornuftigt at beskrive de konsekvenser, et lovforslag vil få for miljøet, for det andet kan man heller ikke være uenig i, at de økonomiske konsekvenser af et forslag skal indgå i miljøvurderingerne, eller for det tredje, at de sociale og beskæftigelsesmæssige virkninger af lovgivning skal være nøje overvejet, eller for det fjerde, at man skal vurdere og prioritere sin miljøindsats.

Alt dette er efter Det Radikale Venstres mening rigtigt, men også en lille smule banalt. Hertil kommer, at det faktisk er gennemført i praksis, måske ikke lige på den måde, forslagsstillerne gerne vil have, men i realiteten bliver disse overvejelser jo foretaget, så godt som hver gang der fremlægges et lovforslag fra regeringen.

Der er vel ingen, der vil benægte, at regeringen overalt, hvor det er relevant, medtager miljøvurderinger. Jeg kan f.eks. nævne Trafikministeriets meget grundige og fremragende VVM-redegørelser. De er typisk medtaget i ethvert forslag, hvor sådanne uddrag er vigtige for beslutningen om og sammenhængen i et infrastrukturprojekt.

Fra samme ministeriums område kan jeg nævne, at man allerede i den beskrivende fase tager højde for at undgå at krænke fredninger. Man projekterer og planlægger simpelt hen uden om fredede områder. Ingen vil vel heller benægte, at regeringen er meget optaget af de økonomiske konsekvenser af lovforslag eller af strukturvirkningerne på arbejdsmarkedet og det sociale område.

Regeringspartierne er i allerhøjeste grad optaget af de ting, hvad der aktuelt afspejler sig både i økonomien og beskæftigelsen. Så det, forslagsstillerne gerne vil, mener vi i Det Radikale Venstre allerede foregår på fuld kraft. Det er så en smagssag, hvordan man vil udforme tingene. Regeringen har gjort det på sin måde, og andre vil måske gøre det på en anden måde.

Vi har den opfattelse, at der de sidste 7 år er blevet ført en aktiv miljøpolitik, som Danmark kan være bekendt. Miljøet vil ikke være vinde-

ren ved yderligere bureaukrati, som forslagsstillerne lægger op til.

Vi kan altså ikke støtte forslaget.

Søren Kolstrup (EL):

Det er et forunderligt forslag, som her er fremsat.

Enhedslisten er enig i, at det er fint at præcisere bæredygtighedsbegrebet. Enhedslisten er enig i, at det er fint at få operationaliseret et sådant begreb, og i særdeleshed er det da fint, hvis man vil bruge bæredygtighedsprincippet og disse her operationaliseringer, man foreslår, i forhold til landbrugslove, i forhold til trafiklove og ikke mindst i forhold til den samlede investeringspolitik i samfundet, både den offentlige og den private.

Hvis man fra forslagsstillerens side vil gå i spidsen og medvirke til forhåndsgodkendelser, når private investorer går i gang, så har det her forslag et stærkt antikapitalistisk sigte, som bør støttes af enhver socialistisk kraft i samfundet. Enhedslisten vil bakke dette forslag op, hvis det er en korrekt forståelse.

Vi har selvfølgelig også et par enkelte momenter, som vi er nervøse for, og det er, hvis forslaget udelukkende skal forstås på den måde, der hedder, at det er miljøforslagene, der skal gennemgå en ekstra testning. Altså inden for det økonomiske, sociale og miljømæssige område kan vi sige: Fint nok! Dér, hvor vi står af, er, hvis man vil opgøre alt her i livet i penge og tror, at alt kan måles og vejes, og så derefter vil finde den korrekte investering. Vi mener, der findes herlighedsværdier i samfundet, som er urørlige: Det kan være spørgsmålet om tudsen nord for Svendborg, når man skal lave Odense-Svendborg-motorvejen, og hvor man siger: Her er altså nogle herlighedsværdier, som er urørlige, og som der ikke kan sættes tal på. Men det var vel ikke anderledes, end at det kunne vi diskutere med forslagsstillerne. Men altså dér har vi en bekymring; der er simpelt hen områder, hvor vi siger: De er hellige, de er ukrænkelige, uanset hvilke tal man sætter på dem. Eller sagt meget enkelt og populært: Hvis der går Lomborg i det her forslag, er vi ikke med.

Et andet moment, vi må sige nej tak til, er bemærkningerne om joint implementation.

Dermed har jeg sagt: Vi kan ikke afvise forslaget, men der er i hvert fald to eller tre steder, hvor vi vil have trukket nogle ord ud, og det vil